

Dynamis

Informační bulletin Evangelikálního teologického semináře v Praze 2013/2

Trošku osobněji....

Občas se na to někdo zeptá přímo: Co vlastně se na tom ETS děje? Není těžké zjistit tu oficiální verzi: Posláním ETS je duchovně, odborně a prakticky připravovat pro službu v církvi i ve společnosti. Pak je tu také neoficiální: Co vlastně lidé na ETS zažívají? Jak oni to vidí? A ta mne jako ředitele semináře zajímá velice. Nabízím zde čtenáři Dynamisu méně oficiální úhel pohledu. Každý absolvent si prochází obdobím „kritického odstupu“, kdy je si vědom toho, co mu seminář nedal. Vedle toho se pak také ukáže, jak absolvent zúročil to, co mu studia dala. Příkladem člověka, který zde studoval a stojí ve službě, přináší rozhovor s Jakubem Limrem, pastorem KS v Hradci Králové. V posledních letech přišla na ETS řada lidí ze sociálních služeb, kteří si potřebovali doplnit vzdělání. Jak to v dálkovém studiu obecně bývá, zde to platí o to víc – jsou to již hotoví lidé a studium doplňuje jejich repertoár nástrojů, aby jim nic podstatného nechybělo. Těší mě, že někteří z absolventů sociální práce i teologie neztratili na své radikalitě, byť to lidé v jejich okolí mohou vnímat rozporuplně.

Velmi odlišná je situace některých studentů programu Sborový pracovník, kteří jinou možnost na ucelené vzdělávání v podmínkách České republiky prakticky nemají – protože nemají maturitu. Jejich příběhy se hodně liší. Někteří jsou fyzicky hendikepovaní a za komunistického režimu neměli možnost složit maturitu, jiní si v dospělém věku již maturitu dodělávat nehodlají. Zažívám jejich velkou vděčnost. Jeden mi při každém osobním setká-

ní říká, že je za možnost studia velmi vděčný a má to pro něho nesmírnou hodnotu, jiný vypráví příběh osobní proměny a nového sebevědomí.

Seminář vznikl roku 1990 proto, aby vzdělával kazatele a laiky v církvi se zvláštním ohledem na praktickou církevní práci. Vždy se jednalo o studenty z celé řady církví, byť zřizovatelem je Církev bratrská.. Seminář prochází v posledních letech transformací – dálkové programy již nejsou na druhé koleji, rozšiřuje se nabídka kurzů Horizonty, v kterých seminář reaguje na aktuální témata, a usilujeme také o další rozvinutí spolupráce s vysokými školami, která našim studentům zaručí možnost získání vysokoškolského diplomu. V dopise mi jedna studentka dálkového oboru na konci roku napsala: „Nikdy bych neřekla, že mě někdy bude škola bavit a že ji budu považovat za užitečnou. Že jsem prošla napoprvé všemi testy, a celkem dobře, je jednak trochu zázrak, ale i důsledek toho, že výuka a požadavky měly hlavu a patu, tedy že se neučíme nesmysly.“

ETS tedy může přispět menší či větší měrou k rozvoji a růstu těch, kteří se rozhodli vzdělávat se – studentů i učitelů.
Děkuji tedy všem – studentům i učitelům za jejich podíl na budování přátelského prostředí, kde se vzájemně podněcujeme k dotahování Evangelia do konkrétních životních situací.

Jan Valeš, ředitel

KALENDAŘ AKCÍ

13. - 15. května 8:30 -16:00
Křesťanská etika 1

20. - 24. května 8:30 - 18:00
Teologie Starého zákona

31. května termín přihlášek
ke studiu na VOŠ

7. června přijímací řízení

8. června a 3. srpna - Pastore
race konfliktů a jejich pre-
vence.

11. června –Přijímací řízení
do Bc programu PSP Jabok

14.-15. června, Zdravé
a nezdravé zakoušení ztráty,
Daniel Green

26. srpna - Přijímací řízení-
náhradní termín

www.etspraha.cz

STUDOVALI NA ETS

Jakub Limr

Ptala se Rút Dvořáková

Z jaké rodiny pocházíš? Měl jsi věřící rodiče? Vyrůstal jsem v nevěřící rodině. Maminka vždycky hledala nějaké „něco“ nad námi, a tak se zabývala duchovním světem – horoskopy, léčitelé, věštění budoucnosti. Já do toho poměrně brzy „spadnul“ s ní. Věřil jsem v ledasco, ale ve skutečného Boha až do svých 18 let ne.

Můžeš prozradit něco o Tvém hledání Boha? – A kdy jsi uvěřil?

Boha jsem poznal krátce po maturitě. Na prázdninovém večírku jsem se potkal se spolužačkou Alenou, která to léto uvěřila na English Campu Církve bratrské. Byl jsem u toho, když vyprávěla svědectví svojí nejlepší kamarádce. Rozčilovalo mě to, zdálo se mi nepochopitelné, že osmnáctiletá holka může věřit něčemu tak starému, jako je Bible, něčemu, co napsali lidé a co s Bohem nemá nic společného... Zapojil jsem se do diskuse, chtěl jsem Alenu z toho „bludu“ zachránit. Postupně jsem začal zvyšovat hlas, protože mě dráždily její odpovědi, ale také to, že se celou dobu usmívala a vůbec nereflekovala to, co jí říkám. Ve finále jsem na ni skoro křičel. Po návratu domů, mě přepadly výčitky svědomí. Styděl jsem se za to, jak jsem se choval ke své dobré kamarádce. Uvědomil jsem si, že jsem na ni byl nepřijemný kvůli věci, o které nevím vůbec nic. Když jsem si to přiznal, najednou jsem uslyšel hlas – nedokážu popsat, jestli byl slyšitelný, nebo „vnitřní“, ale byl tak mocný, že jsem měl pocit, že je kolem mě, ve mně, byl ohromující. Řekl mi: „Když o křesťanství nic nevíš, tak si o tom něco zjisti!“ Hned druhý den jsem vyrazil do vědecké knihovny v Ústí nad Labem, odkud pocházím, a z regálu s náboženskou a teologickou literaturou jsem vytáhl první knížku, která měla v názvu slovo Bible. Byla to kniha, která komikso-

Jakub Limr, foto Život víry

formou představuje jednotlivé biblické knihy. Při jejím čtení jsem musel přitakat k tomu, že Bůh je takový, jak ho popisuje Bible, ne jak si ho představuju já. A protože jsem uvěřil, že Bible je pravdivá, tak jsem taky došel k tomu, že Ježíš Kristus skutečně existoval a že umíral za hříchy člověka. O několik dní později mě Alena pozvala na shromáždění CB. Během chval jsem znova slyšel ten hlas. Řekl mi něco ve smyslu „Je hezké, že mě miluješ, ale já jsem umíral za tvoje hříchy, a jestli chceš, abych ti je odpustil, požádej mě o to a dej mi svůj život.“ A uprostřed těch chval jsem se rozbřečel, a aniž by mě kdokoli vedl k pokání, učinil jsem ho takhle sám. Rozhodně jsem stál o odpuštění a o to, aby se Bůh stal mým Bohem a aby byl v mém životě tím „nej“.

Co Tě vedlo k rozhodnutí studovat na ETS?

Určitě nechci, aby to znělo jako klišé, ale věřím, že Bůh. Několik let jsem studoval medicínu. Moji rodiče vždycky chtěli, aby jejich syn byl lékař. Ale už když jsem se studiem začal, jsem měl velké pochybnosti, jestli něco takového chci dělat. A jak jsem poznával Boží plány pro svůj život, dospěl jsem k tomu, že mám být pastorem a sloužit lidem jinak. Po intenzivních modlitbách jsem jednoho dne opustil lékařskou fakultu, a když jsem přemýšlel o studiu teologie, ETS byl jedno-

STUDIJNÍ OBORY

Teologická a pastorační činnost (TPČ)

Tento program je vhodný pro kazatele, pastory a misionáře a pro ty, kdo vykládají Boží slovo a vedou druhé. Teologické a pastorační zaměření, denní i dálkové studium.

Pastorační a sociální práce (PSP)

Tento program je vhodný pro sociální pracovníky i vážné zájemce o pastorační práci.

Sborový pracovník

Program celoživotního vzdělávání pro současné i budoucí aktivní křesťany.

Připravujeme bakalářský program teologie

Připravujeme bakalářský program teologie ve spolupráci s Mezinárodním baptistickým seminářem (IBTS). V roce 2014 kombinované i prezenční studium.

Denní studium

Pomocí přednášek získají studenti celkový přehled o jednotlivých tématech.

Důležitou součástí studia jsou semináře, ve kterých studenti pracují tvořivě a samostatně. Součástí studia je i praxe ve sboru, v církevní, nebo státní organizaci. Kontakty s předními českými i zahraničními odborníky jsou pěstovány formou pravidelných týdenních studijních soustředění. Denní studium je tříleté.

Možnosti vysokoškolského studia

Absolventi Teologické a pastorační činnosti mohou získat Magisterský titul na International Baptist Theological Seminary v Praze, na Univerzitě Karlově, Jihočeské univerzitě, nebo dalších partnerských školách v Evropě a USA.

Absolventi programu *Teologická a pastorační činnost* slouží jako kazatelé, pastoři a starší sborů. Absolventi *Pastorační a sociální práce* pracují ve státních, soukromých a církevních sociálních zařízeních. Jsou plně kvalifikovaní pro sociální práci.

Dálkové studium

Základní formou dálkového studia jsou sobotní konzultace.

Školní rok představuje 16 konzultací, každá z nich v rozsahu 8 vyučovacích hodin.

Předpokládají domácí přípravu, pro kterou jsou připraveny materiály. Vedle konzultací se každý rok konají týdenní, nebo víkendová soustředění v celkovém rozsahu 80 hodin.

ROZHOVOR s Jakubem Limrem - pokračování

značná volba! Dodnes si vzpomínám, jak jsem se bál, že mě bratr Taschner, tehdejší ředitel semináře, bude přemlouvat, abych dodělal medicínu. Něco ve stylu: „Ale věřících lékařů je také třeba.“ On mně ale přijal s otevřenou náručí, a tak začaly 3 nádherné roky mého života.

Máš nějakou vzpomínku na ETS, o kterou se rád podělíš? Těžko se vybírá jen jedna. Před očima mám nezapomenutelné hodiny s lidmi, jako byl bratr Heryán, Pavel Hošek nebo David Javornický. Na téhle škole obdivuji, že není jen o předávání informací, ale o stylu života s Ježíšem Kristem a atmosféře Božího království. Jsem vděčný, jak nás vyučující podporovali ve studentských modlitebních setkáních a večerech chval, na kterých jsme měli naprostou svobodu, například v používání duchovních darů.

Na jakou službu ses vlastně na ETS připravoval? (Do jaké služby jsi myslel, že Tě Bůh vede?) Tušil jsem, že jednou povedu sbor jako kazatel či pastor. Překvapením pro mě bylo, že už v průběhu prvního ročníku jsem začal sloužit na částečný úvazek v Křesťanském společenství Hradec Králové.

Prožil jsi zde nějaké „přesměrování“, nebo „utvrzení“ toho, co jsi bral jako své povolání? ETS, konkrétně lidé kolem mě – profesori i spolužáci – mi pomáhali orientovat se v Božím povolání a během studií mi dávalo větší smysl.

Jakou službu máš v církvi dnes? Už dvanáct let sloužím jako pastor Křesťanského společenství Mozaika Hradec Králové.

Jak se promítá (využití) toho, co ses naučil na ETS ve Tvém životě a službě?

Nejvíce dodnes používám to, co jsem se naučil

v hodinách exegeze (Starý a Nový zákon) a biblické jazyky (hebrejšтина, řečtina), a to při přípravě kázání. Z pastoračních lekcí čerpám pro službu poradenstvím.

Potkala Tě nějaká výrazná událost od té doby, co jsi z ETS, která Tě nějak silněji ovlivnila?

ETS jsem absolvoval před deseti lety, tak si umíte představit, že se toho stalo spoustu. To nej jsou asi naše dvě děti – osmiletá Eliška a pětiletý David, kterému loni diagnostikovali autismus.

Která je Tvá oblíbená kniha? Z beletrie cokoli od Johna Grishama. Mám rád knížky ze soudního prostředí USA. Baví mě rétorická vystoupení, kterými se advokáti snaží přesvědčit porotu. Není to zas tak daleko od profese kazatele :) Z křesťanských to bude asi Nekončící milost od Philipa Yanceyho.

Jakým způsobem odpočíváš? Čtení a vaření. Obojí je moje vášeň i relax.

Co nemáš rád? Co Tě dokáže „vytočit“, nebo „rozladit“? Nerad se zabývám opravami v domácnosti, takže když se něco rozbije, spíš volám o pomoc (manželku nebo přátele). V mezilidských vztazích mě otravuje neupřímnost.

Máš nějaké životní heslo? Mým mottem, které si opakuji znovu a znovu, se kuriózně stal český název filmu s Audrey Tautou v hlavní roli. Zní: Bůh je velký, já ne.

Co bys rád vzkázal sourozencům v Kristu, kteří studují na ETS teď?

Nespokojte se s průměrností. Nebojte se být excelentní. Nebojte se usilovat o to nejlepší pro Boží slávu podle svých možností.

*Jakub Limr, Dis. (*1979) je ženatý, s manželkou Karolinou mají dceru Elišku (2004) a syna Davida (2007).*

STUDENTSKÁ PRÁCE

Zdeněk Zárybnický
Obor: Sborový pracovník
Systematická teologie 2
Dálkové studium

Kdo věří, musí konat dobré skutky

Úvod

Úvahy o vztahu víry a skutků provázejí křesťanství od samého počátku. Bohužel, ačkoliv je toto téma v Bibli několikrát explicitně pojednáno, zůstává pro mnohé velmi nepochopitelné a neuchopitelné. Evangelikální křesťané věří ve spasení pouhou vírou, při němž jejich skutky nehrají roli. Tak tomu věřím i já. Nicméně to, že jsme spaseni vírou a že naše skutky *nejsou příčinou* spasení, zdaleka ještě plně nevysvětluje jejich *vztah* ke spasení a k víře. Nad knihami J. M. Boice a Davida Nováka bych se rád zamyslel nad platností teze „**Kdo věří, musí konat dobré skutky**“.

Pohled J. M. Boice

V knize Základy křesťanského života předkládá James Montgomery Boice následující schéma, které platí pro protestantskou teologii:

Víra = Ospravedlnění + Skutky

Levá strana rovnice hovoří o tom, že před Bohem jsme ospravedlněni pouhou vírou. Jedině tak, že věřím, si mohu přivlastnit spravedlnost, kterou pro mě vydobyl Kristus; moje skutky mi v tom nemohou nijak pomoci, protože skrze skutky se není možné ke Kristu a tedy ani k ospravedlnění dostat.

Nejsme tedy ospravedlněni *ze skutků*; jsme ovšem ospravedlněni *ke skutkům*. Boice zde cituje Ef 2,8-10: „Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“ Na jednu stranu si tedy nemůžeme svými skutky u Boha nic zasloužit, přesto ale nás Bůh stvořil k tomu, abychom dobré skutky činili. Můžeme tedy podle

dobrych skutků poznat, zda je někdo znovuzrozený? Boice tvrdí, že ano. Doslova uvádí, že „pokud žádné skutky konány nejsou, dotyčná osoba není ospravedlněna“. Učení o ospravedlnění sice dobře popisuje jednu stránku toho, co znamená být spasen, ale přece jen není celým spasením. Spolu s ospravedlněním Bůh způsobuje také smrt starého člověka (jsme tedy mrtvi pro hříchy) a znovuzrození (stvoření k dobrým skutkům).

Boice se domnívá (a uvádí to výslovně jako vlastní názor), že teze o stvoření k dobrým skutkům patří k nejvíce opomíjeným učeníům v dnešních USA. Mluvíme-li o spasení skrze víru bez skutků a nezmíníme-li druhou stranu mince, tedy skutky jako přirozenou součást nového stvoření, nezbude pro skutky v našem učení žádné místo. Jak se to ale shoduje s učení samotného Ježíše? Boice uvádí několik příkladů z evangelíí, vybírám z nich pouze dva:

„Proč mne oslovujete Pane, Pane a nečiníte, co říkám? Víte, komu se podobá ten, kdo slyší tato má slova a plní je? Je jako člověk, který stavěl dům: kopal, hloubil, až položil základy na skálu. Když přišla povodeň, přivalil se proud na ten dům, ale nemohl jím pohnout, protože byl dobře postaven. Kdo však uslyšel má slova a nejednal podle nich, je jako člověk, který vystavěl dům na zemi bez základů. Když se na něj proud přivalil, hned se zřítil; a zkáza toho domu byla veliká.“ (L 6,46-49)

„Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.“ (Mt 5,20). Z těchto a dalších veršů Boice vyvozuje, že u toho, kdo je spasen, nutně musí dojít

STUDENTSKÁ PRÁCE

ke změně chování. Takový člověk musí konat dobré skutky a setrvat v nich do konce života. Jeho dobré skutky budou vycházet z božské podstaty v jeho nitru (Bůh sám v něm bude jednat), a tak budou o mnoho převyšovat dobré skutky lidí nevěřících.

Pohled Davida Nováka

Kniha Víra ve vírech strachu nepodává teologii jako systém, je spíše sbírkou reflexí, které se nějak dotýkají ústředních dvou témat: strachu a víry. K tématu víry a skutků ovšem zaujímá velmi jasný a čitelný postoj.

Pro Davida Nováka je víra především vztah. „Marnotratný syn“ odchází z domova ve chvíli, kdy ztratí blízký vztah se svým otcem; jejich další soužití už by totiž nedávalo smysl. Protože je pak jeho život prázdný, snaží se najít naplnění jinde. Pro nás to může znamenat, že se obrátíme od Boha k budování kariéry, shromáždění majetku a podobným „světským“ věcem. Někdy ale může dojít k témuž, i když zůstáváme v církvi; „jen“ se namísto důvěrného vztahu s Bohem snažíme najít uspokojení ve službě Bohu, tedy v kázání, v šíření evangelia a podobně. Na těchto svých výkonech, a nikoli na Bohu samotném si pak zakládáme svou identitu – což je špatně.

Na něčem ovšem svoji identitu založit musíme. Toužíme po Boží lásce a chceme si jí být jistí. Když přijdou pochybnosti, napadají nás námitky: „Podívej se na to, co špatného se ti v životě stalo. A ty si opravdu si myslíš, že jsi milované Boží dítě? Takhle se přece milující Otec ke svým dětem nechová!“ Vytváříme si různé pokusy a rovnice, abychom Boha dokázali. Jenže on do žádné námi vytvořené rovnice nezapadá. Jediná jistota nakonec je, že ať se děje, co se děje, Bůh je vždy s námi.

Pokud něčemu věřím, musím podle své víry také jednat. Když svoji víru zapřeme, můžeme se ještě pokládat za lidi věřící, tedy důvěřující Bohu? „Pokud se vzdalujeme od Boha,“ říká David Novák, „potom se zároveň vzdalujeme od zdroje radosti, kterou musíme najít jinde. První po ruce je hřích.“ Proto nežít svou víru a nekonat skutky, které nám Bůh připravil, je nebezpečné. **Můj pohled:** souhlasím s Boicem

v tom, že své ospravedlnění jsem si nezasloužil svými „dobrymi“ skutky, a že jsem ho dostal spolu se zmocněním činit skutky víry. Mám za to, že i David Novák je v tomto s Boicem zajedno; jeho svědectví ovšem vypovídají o tom, že nové stvoření v nás ne vždy vítězí nad naším strachem a že starý člověk – i se svojí snahou ospravedlnit se svými skutky - se v nás může čas od času probudit, pokud svou víru nežijeme naplno. Tak tomu bývá i v mém životě.

Když čtu epištolu Římanům či list Jakubův, zdá se mi nápadná jedna věc: vždy je řeč o *víře a skutcích*, nikoli ale o *dobrych* skutcích. Proč? Mám za to, že je v tom jistý záměr. Skutky víry totiž nemusejí vždy nutně odpovídat tomu, co bychom my lidé označili za dobré. Jakub uvádí jako příklad skutku víry Abrahamovo obětování Izáka, tedy něco, co by sotva dnes, ale i v Jakubově době, někdo schvaloval. I jeho další příklad, jednání nevěstky Rachab, která ukrývala nepřátelské zvědy, je v tomto ohledu velmi sporný. Myslím, že skutky živé víry, které se doopravdy Bohu líbí, se mohou velmi lišit od skutků, kterými se lidé bez živé víry snaží Bohu zalíbit. Co z toho pro mě vyplývá? Že skutky víry mohou být jen velmi obtížně posuzovány. Jsou vyjádřením víry, která je v srdci člověka, jejich autentičnost lze měřit a posoudit jedinečně zevnitř, nikoli zvenčí. Zda svou víru žiji, to vím jen já a Bůh. Proto mohu soudit pouze sebe, nikoli druhé. Pokud už ale soudím sám sebe a zjistím, že v mém životě nejsou skutky víry, co z toho plyne? Znamená to snad, že bych měl velmi rychle začít nějaké skutky činit, abych neztratil své spasení? To jistě ne, tak bych se totiž znovu vrátil k ospravedlnění ze skutků, které jsou vlastně mrtvé. Je to tedy pro mě spíše signálem, že bych měl obnovit svou víru, tedy svůj vztah s Bohem. Jak správně uvádí David Novák, moje identita musí být založena právě na tomto vztahu, nikoli na skutcích. Teprve ve vztahu s Bohem totiž (znovu) najdu ospravedlnění a zmocnění ke skutkům, které budou dobré doopravdy, ne jen podle našeho zdání.

Vize a cíle projektu

Vizí této iniciativy je poskytnout dárcům přehled o dobrých projektech a zároveň příležitost naučit se dávat radostně - hlavou i srdcem. Cílem je ukazovat na dobré projekty, které splňují tato kritéria: konkrétní, promyšlené, dobře vedené a poskytují dostatek informací o průběhu projektu.

NADAČNÍ PROJEKT KOMUNITY ETS

Projekty 2013/2014

Pastorační poradna

Posláním poradny je sloužit psychologicky i biblicky zakotveným odborným poradenstvím těm, kteří se ocitají v nějaké pro ně náročné životní situaci či životní etapě nebo zápasí s nějakým jiným trápením a cítí potřebu odborné pomoci, podpory nebo duchovního doprovázení. Finanční podpora poradny umožňuje nabídnout slevu klientům, kteří nemohou zaplatit plnou cenu poradenství. Částkou 400,- Kč uhradíte jedno sezení zdarma. Kontakt: Soňa Třísková, poradna@etspraha.cz

Individuální podpora studia

Nabízíme možnost jmenovité podpory semináře formou tzv. adopce studentů. Přispíváte škole na její fungování a škola zase zprostředkuje komunikaci dárce se studentem. Dárce se tak ve dvou zprávách ročně dozvídá očima studenta, na co vlastně přispívá. Kontakt: Jan Valeš, reditel@etspraha.cz

Oprava balkonů a fasády ETS

Je nám líto, ale již je to 14 let od kolaudace a školní budova potřebuje zásadní opravu fasády. Náklady takové opravy šplhají do statisíců a není možné je krýt z běžných provozních prostředků. Stříhněte si metr! Jeden čtvereční metr fasády vychází na 806,- Kč. Kontakt: Eva Jaklová, info@etspraha.cz

Ostatní projekty:

Vzdělávání kazatelů v Jižním Súdánu

V létě 2012 se uskutečnila třítydenní pastorační konference pro kazatele episkopální církve v Jižním Súdánu. Projekt dále pokračuje přípravou soustavného vzdělávání, které by nakonec vedlo k rozvoji a samostatnosti této církve. Více informací na stránkách sdružení Isachar: sudan.isachar.cz. Podpořte lektory! Jeden den lektora v Súdánu vychází zhruba na 2 000,- Kč Kontakt na ETS: Rostislav Staněk, rostislav.stanek@etspraha.cz

Kdo jednou dává, čtyřikrát dává!

Zahraniční nadace podporuje ETS zajímavou nabídkou: Ke každé koruně darované novým dárcem, přidají další tři. Podpořte práci ETS a vaše prostředky budou znásobeny. Kontakt: Jan Valeš, reditel@etspraha.cz

Nadační projekt komunity ETS

Účelem je nadace je podpora vzdělávání, které pomáhá křesťanským církvím naplnovat jejich poslání. Podpořte přípravy nadace! Kontakt: Jiří Jedlička, nadace@etspraha.cz

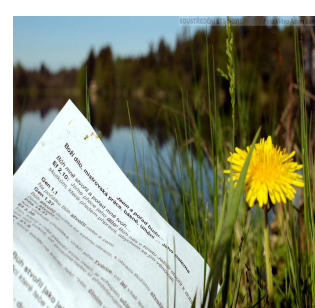
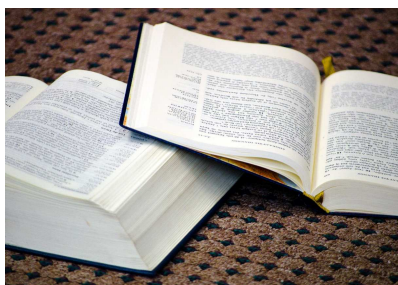
Příprava bakalářského programu teologie

ETS usiluje nabízet vysokoškolské vzdělání. Dalším krokem je bakalářská akreditace v teologii ve spolupráci s Mezinárodním baptistickým seminářem (IBTS). V případě kladného schválení se bude program otvírat v září 2013. Čas nás tlačí, posuňte nás o týden! Jeden týden nás na mzdách pracovníků a dalších příprav stojí min. 2500 Kč. Kontakt: David Beňa, david.bena@etspraha.cz

www.etspraha.cz

VYSÍLÁNÍ ABSOLVENŮ

SOUSTŘEDĚNÍ

DLOUHÉM

V

.Dynamis - informační bulletin pro přátele ETS

Ročník 14, číslo 2013 - 2

Evangelikální teologický seminář
Vyšší odborná škola teologická a sociální
Stoliňská 2417/41A, 193 00 Praha 9 telefon: 281 921 734
Fax: 281 922 989
Bankovní spojení: KB, č. ú. 27-32 52 49 02 57/ 0100
e-mail: info@etspraha.cz